

MERGEȚI ÎNAINTE

Serviciul Divin din Sabat- 3 iulie 2010

Conferința Generală

Introducere

Bună dimineața frați și surori în Hristos!

Ce privilegiu să ne închinăm împreună în această ultimă dimineață de Sabat, a celei de a 59-a sesiuni a Conferinței Generale. Suntem recunoscători pentru căile pe care Dumnezeu a condus biserica Sa în această săptămână. Lui îi aducem toată slava!

Biserica Adventistă de Ziua Șaptea este într-o călătorie orânduită de cer și suntem aproape acasă. Cred cu toată inima mea că Isus vine curând! O spunem în toate limbile...Jesus revien bientot! (franceză), Haysoos vee-en-nay (vien-a) pronto! (spaniolă), Brehvee Jayzeus voltarah! (portugheză), Isus priedot skora! (rusă), Yesu ana-kuja kari-buni sana! (swahili), Yesu knee me... Kgauld...O shim-knee-dah! (coreeană), Yesu zhai-lie! (chineză), Yesu jelldee eye-gah! (hindusă), Si Haysus eye ma-lahh-pit nang duma-ting! (tagalogă), Ha ana ahti seriahn! (arabă), Yahsus kommt bahldt! (germană) ... și în multe alte limbi ale lumii.

Apreciez spiritul și entuziasmul minunat a familiei noastre globale. Deși suntem cu toții mândri de națiunile și de culturile noastre, îl laud pe Domnul că există o cultură a lui Hristos care ne leagă împreună și care le întrece pe toate celelalte. În spiritul acesta am nevoie de rugăciunile voastre pentru ca mesajul pe care îl împărtășesc astăzi să fie auzit cu claritate, iar mesagerul să nu fie înălțat. De aceea, dacă este vreo idee cu care sunteți de acord, vă rog să răspundeți cu un AMIN din toată inima, în loc de aplauze. Vă mulțumesc pentru ajutorul pe care mi-l dați ca să pun solia și nu solul în centrul întâlnirii noastre.

Lumea haotică, Cuvântul ferm

Semnele venirii lui Hristos cresc în frecvență și intensitate în fiecare zi: evenimente distructive în natură, mare confuzie în lumea politică, activitățile răspândite și compromițătoare ale ecumenismului, creșterea dramatică și influența spiritismului, deteriorarea economiilor lumii, dezintegrarea valorilor familiale, necredința în autoritatea absolută a Cuvântului cel Sfânt al lui Dumnezeu și a cele zece porunci, creșterea incidenței activităților ilegale și decăderea morală, războaie și vești de războaie și multe altele. Toate arată fără greșală către punctul culminant al istoriei acestui pământ și venirea Domnului pentru a ne lua în ultima călătorie spre casa noastră din ceruri.

Ce binecuvântare nespusă să știi că în mijlocul nesiguranței acestei lumi, care ne înconjoară, putem să ne bazăm, cu o încredere absolută, pe Cuvântul neschimbător al lui Dumnezeu. În decursul istoriei umanității și împotriva atacului neodihnit al Satanei, Dumnezeu a păstrat Cuvântul Său cel Sfânt. Biblia conține un raport exact al originilor noastre, un raport credibil al salvării noastre, și o anticipare glorioasă a iminentei noastre eliberări. Ca Adventiști de Ziua a Șaptea, noi considerăm Biblia temelie tuturor convingerilor noastre și vedem în paginile ei identitatea și misiunea noastră profetică unică.

Identitatea și misiunea adventistă

Dumnezeu a ridicat din lumea această haotică Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, cu puterea adevărului Său. Noi am fost destinați să fim un popor deosebit, poporul rămășiței lui Dumnezeu, să-L înălțăm pe Hristos, neprihănirea Sa, întreita solie îngerească din Apocalipsa 14, și iminenta Sa venire. Ca și creștini care ne încredem în Biblie și trăim în ultimele zile ale istoriei acestui pământ noi trebuie să fim ceea ce Apostolul Pavel numește „o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și L-a câștigat ca să fie a Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată” (1 Petru 2:9).

Ca și poporul rămășiței lui Dumnezeu, identificat în Apocalipsa 12:17 drept cei „care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Hristos”, noi avem o solie unică de speranță și mandatul să proclamăm lumii harul lui Dumnezeu. În *Mărturii*, volumul VII, citim: ”Adventiștii de Ziua a Șaptea au fost aleși de Dumnezeu pentru a fi un popor deosebit, despărțit de lume... El i-a făcut reprezentanții Lui și i-a chemat Să-i fie ambasadori în ultima lucrare de salvare.”

Sabatul

Una dintre caracteristicile care identifică poporul lui Dumnezeu din zilele din urmă este faptul că membrii bisericii Sale acceptă și cred TOATE cele zece porunci ale lui Dumnezeu incluzând porunca a patra, care ne cheamă să ne amintim de ziua cea sfântă a Domnului, Sabatul. Păzirea Sabatului nu este doar un semn al creațiunii Sale de la început, ci va fi SEMNUL poporului lui Dumnezeu din zilele din urmă, în contrast cu aceia care vor primi semnul fiarei și reprezintă încercarea de a sfinți o zi pe care Dumnezeu nu a considerat-o sfântă.

Sabatul și Întreita Solie Îngerească

Sabatul și semnificația lui are legătură cu fiecare dintre cele trei solii îngerești din Apocalipsa 14. Primul înger „care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică” - neprihănirea lui Hristos - proclamă: „temeți-vă de Dumnezeu și dați-i Slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor”. Dumnezeu este Creatorul și Lui trebuie să ne închinăm în Sabatul Său, ca semn al loialității noastre față de Cuvântul și puterea Sa creatoare. Al doilea înger proclamă în versetul 8: ”A căzut, a căzut Babilonul,...care adăpa toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!” A stricat poruncile lui Dumnezeu și a instituit o altă zi de închinare, alta decât Sabatul zilei a șaptea, care este singurul semn al lucrării creatoare a lui Dumnezeu. Al treilea înger anunță, în versetele 9-12, că „dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână” el sau ea va fi chinuit sau distrus cu foc și pucioasă. Dacă te închini fiarei și chipului ei respingi UNICUL semn declarat de Dumnezeu un test al loialității față de El – Sabatul zilei a șaptea.

Mântuirea

Al treilea înger își încheie proclamația în versetul 12 prin identificarea poporului lui Dumnezeu: cei care „păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus”. Noi ne bazăm în întregime pe Isus și pe relația noastră cu El, pentru mântuire. Prin harul lui Hristos pe care-l proclamăm obținem mântuirea, nu prin fapte. Harul este făgăduința iertării lui Dumnezeu și oferirea puterii lui Dumnezeu – îndreptățirea și sfințirea. Nu poți să separi ceea ce Hristos face PENTRU tine (îndreptățindu-te zilnic ca și când nu ai fi păcătuit) de ceea ce El face ÎN tine (sfințindu-te zilnic pe măsură ce te supui Lui și permiți puterii Duhului Sfânt să-ți schimbe viața pentru a deveni din ce în ce mai mult asemenea lui Isus). Aceasta este Evanghelia veșnică despre care se vorbește în prima solie îngerească, este neprihănirea prin credință. Din acest motiv Adventiștii de Ziua a Șaptea ar trebui să fie cele mai puternice voci în proclamarea harului lui Dumnezeu! Tema Marii Lupte este în întregime despre harul lui Dumnezeu și rolul lui în salvarea păcătoșilor și de asemenea despre puterea de a-i transforma în fii și fiice ale Sale, martori

credincioși în proclamarea întregii solii îngerești, zeloși prin Duhul Sfânt, printr-o legătură trainică cu Isus, Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre.

Sângele ispășitor al Lui Isus Hristos pe cruce și slujba Lui ispășitoare din sanctuarul ceresc au un singur scop - salvarea fiecărui păcătos care se pocăiește. Astfel, prin jertfa Sa ispășitoare și lucrarea Lui de Mare Preot, noi putem „să venim cu îndrăzneală înaintea Tronului Harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har în vreme de nevoie”. Suntem chemați să proclamăm unei lumi bolnave de păcat tocmai acest har minunat, puternic și mântuitor. Mai mult decât atât, doar o înțelegere adevărată a adâncimilor harului lui Dumnezeu poate îndepărta orice bază care să justifice pozițiile extreme ale îngăduinței de sine sau ale îndreptățirii de sine. Călea către Hristos, această carte minunată, ne spune că „Nu avem motiv pentru înălțarea de sine. Speranța noastră se poate baza doar pe neprihănirea lui Hristos care ne este atribuită (îndreptățirea), și pe aceea realizată de Duhul Sfânt care lucrează în și prin noi (sfînțirea)”.

Spiritul Profeției

Găsim în Apocalipsa 12:17 un alt semn distinctiv important al poporului rămășiței lui Dumnezeu. Citim că ei „țin mărturia lui Isus Hristos”, iar Apocalipsa 19:10 ne spune că „mărturia lui Isus este duhul prorociei”. Același spirit care a mișcat bărbații sfinți din vechime, a ridicat în aceste ultimele zile din nou un mesager pentru Domnul. Frații mei și surorile mele din Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Dumnezeu ne-a dat unul dintre cele mai mari daruri posibile prin scrierile Spiritului Profetic. Tot așa cum Biblia nu este niciodată demodată sau irelevantă, nu este nici mărturia solului lui Dumnezeu din timpurile din urmă. Dumnezeu a folosit-o pe Ellen G. White, un slujitor umil, pentru a ne oferi o perspectivă inspirată asupra Scripturii, profeției, sănătății, educației, relațiilor, misiunii, familiei și a multor altor subiecte. Să citim Spiritul profetic, să ascultăm de Spiritul Profetic și să împărtășim Spiritul profetic. Sunt așa de multe cărți extraordinare care pot fi oferite, incluzând cartea indicată pentru distribuire, mai mult ca oricare alta, de Ellen White - Tragedia Veacurilor. Mulțumim Domnului pentru libertatea religioasă din țara aceasta și din alte țări, care ne permite să împărtășim adevărul. Spiritul Profetic este unul dintre semnele de identificare ale poporului lui Dumnezeu din zilele din urmă și se aplică la fel de mult astăzi ca oricând înainte, pentru că ne-a fost dat chiar de Cer. Ca și rămășița credincioasă a lui Dumnezeu, fie ca niciodată să nu facem fără efect lumina prețioasă dată nouă prin scrierile Ellenei G. White.

Umilință asemenea lui Hristos

Când folosim termenul biserica rămășiței sau poporul rămășiței nu trebuie să-l folosim niciodată într-un mod egocentric, exclusivist. Noi suntem destinați a fi cel mai umil popor de pe

fața pământului, recunoscând totala noastră nevoie de Isus, Mântuitorul nostru, laudându-l pe El pentru chemarea de a face parte din această mare mișcare Adventă. Această mișcare Adventă este alcătuită din oameni umili și simpli - nu simpliști - ci simpli. Mulți din poporul lui Dumnezeu sunt educați, disciplinați și eficienți și totuși suntem mențiți a fi un popor simplu. Mântuitorul nostru a vorbit cu o autoritate uimitoare și totuși a fost destul de umil pentru a ajunge la cei mai netrebnci dintre păcătoși. Această biserică nu este doar o altă denominație, este o mișcare unică, inițiată de Cer, cu o misiune de salvare pentru lume, care trebuie să înainteze continuu în umilința lui Isus. Lumea are nevoie să audă solia lui Hristos de la un popor care este asemenea lui Hristos. Când vom fi transformați prin harul Său, vom predica, vom învăța și vom mărturisi solia directă a Bibliei și a Spiritului Profetic într-un mod plin de umilință, iubire și înțelegere. Când noi, cu toată umilința, ne vom sprijini în totalitate pe brațele veșnice ale Domnului nostru, El va lucra prin noi într-un mod impresionant pentru a duce ultima solie de milă unei lumi muribunde. Succesul nostru în încheierea acestei lucrări depinde de supunerea față de Cuvântului lui Dumnezeu și de călăuzirea Duhului Sfânt; depinde de dispoziția noastră de a ne umili înaintea Creatorului și de negarea eului, pentru ca Isus să ne poată controla și să poată birui păcatul din noi. De asemenea depinde de pregătirea noastră și de disponibilitatea de a cere cu umilință redeșteptare și reformă în viețile noastre personale și de biserică, redeșteptare și reformă care vor conduce la revărsarea Duhului Sfânt în ploaia târzie.

În *Mărturii*, vol. VIII, sora White a consemnat o viziune intitulată: „Ce ar fi putut fi?” Ea a văzut că Dumnezeu intenționase să facă două lucruri la Sesiunea Conferinței Generale din 1901:

1. Reorganizarea bisericii, care s-a împlinit și a dus în mare parte la structura pe care o avem astăzi, și
2. Asigurarea revărsării Duhului Sfânt, care nu a avut loc pentru că în biserică lui Dumnezeu era necredință și liderii și poporul Său nu s-au umilit înaintea Lui.

Biserica a ratat ocazia de a primi ploaia târzie și lucrul acesta s-a întâmplat acum 109 ani. Să nu-L facem pe Dumnezeu să mai aștepte pentru revărsarea ploii târzii și pentru revenirea lui Isus. Trebuie să ne rugăm cu seriozitate pentru această experiență. Am făcut-o în timpul acestei sesiuni și trebuie să continuăm să căutăm cu consecvență voia lui Dumnezeu în viețile noastre și după ce vom părăsi acest loc. Sora White clarifică acest lucru, „O redeșteptare a adevăratei evlavii printre noi este cea mai mare și cea mai urgentă dintre nevoile noastre. Căutarea acesteia ar trebui să fie prima noastră lucrare”. În timpul sesiunilor de lucru ale Conferinței Generale ați implorat redeșteptarea și reforma, Duhul Sfânt și ploaia târzie. Frați și surori, este timpul. Domnul vine curând! El vrea să-și folosească biserica Sa, biserica rămășiței, în cel mai puternic mod cu putință. Domnul tânjește să reproducă în noi propriul Său caracter. Lucrul acesta se poate întâmpla dacă ne predăm Lui în fiecare zi. Așa cum ne spune Pavel în Filipeni 2:5, „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus”. Dacă ne legăm de Hristos în fiecare zi și îi

permitted să lucreze prin noi, vom fi folosiți de Duhul Sfânt pentru a proclama harul Său și pentru a grăbi venirea Domnului nostru Isus Hristos. Amintiți-vă, aceasta este mișcarea Adventă, un popor chemat, o biserică rămasă, un popor al destinului, un popor aflat în călătorie spre cer în timp ce proclamă harul lui Dumnezeu.

În cartea Parabolele Domnului Hristos citim despre dorința Lui Hristos pentru poporul Său, „Hristos așteaptă tânjind de dorința de a se manifesta în biserica Lui. Când caracterul lui Hristos va fi în mod desăvârșit reprodus în poporul Său, atunci El va veni ca să pretindă ce-i al Său. Este privilegiul oricărui creștin nu numai să aștepte dar să și grăbească venirea Domnului Isus Hristos. Dacă toți cei care iau numele Său ar aduce roade pentru slava Sa, cât de repede ar fi întreaga lume semănată cu sămânța evangheliei. Ultima mare recoltă ar fi strânsă urgent și Hristos ar veni să-și adune grâul prețios”.

Ieșirea lui Israel din Egipt

În Vechiul Testament, Dumnezeu a chemat un popor deosebit cu o solie și un destin. Ei au fost chemați să pornească într-o călătorie a credinței și prin încrederea în El să proclame harul lui Dumnezeu lumii. Copiii lui Israel au trăit în Egipt timp de 400 de ani și au ajuns să fie sclavii egiptenilor. Am crescut în Egipt până la vârsta de 8 ani. Casa mea a fost orașul Cairo. Știam foarte puține despre lumea din afara Orientului Mijlociu. Este un loc minunat plin de oameni minunați. Totuși, în acele vremuri antice, Israel era sclav în Egipt. Dumnezeu i-a folosit pe Moise, Aron și Miriam într-un mod miraculos pentru a-și elibera poporul pentru o călătorie ... o misiune față de lume. După cele 10 plăgi finale și devastatoare, copiii lui Israel au plecat îndreptându-se în direcția sud, față de Egipt.

Exod 13:21 menționează că „Domnul mergea înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor ca să-i călăuzească pe drum, și noaptea într-un stâlp de foc...” Ce Dumnezeu minunat! El ne va conduce și ziua și noaptea! Domnul i-a condus spre partea de vest a Mării Roșii, lângă Deșertul Egiptean. Citim în capitolul 14:2 că Dumnezeu i-a condus spre un loc „să tăbărăscă înaintea Pihairotului, între Migdol și Mare, față în față cu Baal-Țefon: în dreptul locului acestuia să tăbărăști, lângă mare”. Tatăl meu, care a petrecut aproape 15 ani în Egipt, simte că știe unde este locul acesta așa cum este descris în Patriarhi și Profeți. Este un loc unde Dumnezeu și-a putut demonstra puterea împotriva Egiptenilor. Unii specialiști biblici cred că copiii lui Israel au trecut Marea Roșie printr-un loc plin de stufăriș... Ce valoare ar fi avut un asemenea loc pentru Dumnezeu, în demonstrarea Puterii Sale? Absolut nici o valoare! În realitate, era un loc foarte dificil. Pe măsură ce Israelii înaintau în călătoria lor spre sud, ei aveau Deșertul Egiptean la vest, un munte în față, Marea Roșie la est și Egiptul în spatele lor. Capitolul continuă descriind felul în care Faraon s-a răzgândit și și-a mărșăluit forțele pentru a-i urmări pe Israelii cu „600 de care de luptă cu oameni aleși, și toate carele egiptului” (vers. 7). Versetul 10 ne spune despre groaza Israelitelor când au auzit armata lui faraon venind. De ce, atunci când Dumnezeu ne conduce, noi ne înspăimântăm?

Israelii au avut parte de demonstrația cu norul și stâlpul de foc - de ce nu s-au încrezut în puterea care-i conducea? Să învățăm această lecție. Israelii erau așa de tulburați încât l-au certat pe Moise în versetul 11, spunând, "Nu erau oare morminte în Egipt, ca să nu fi fost nevoie să ne aduci să murim în pustie?" De ce uneori acționăm și noi în același fel? Vedem semnele miraculoase ale îndrumării și milei lui Dumnezeu și apoi, când ceva nu funcționează, îl acuzăm tot pe El.

În versetul 13, Moise le spune oamenilor să nu se teamă, „stați pe loc și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul în ziua aceasta”. Deseori suntem tentați să acționăm conform impulsurilor noastre fără să-i permitem lui Dumnezeu să ne îndrume pașii. Totuși, Domnul ne cere să înaintăm doar sub călăuzirea Sa. De aceea a dat Moise puternica făgăduință din versetul 14, făgăduință a cărei împlinire ar trebui s-o cerem cu toții pe măsură ce ne confruntăm cu apogeul mării lupte dintre Hristos și Satana, „Domnul Se va lupta pentru voi, dar voi stați liniștiți”. Frați și surori, Domnul se va lupta pentru noi. El ne va deschide calea. El va da biruință bisericii Sale, dar trebuie să ne încredem în El, trebuie să ne umilim înaintea Lui, trebuie să Îl ascultăm, și trebuie să-I permitem să ne călăuzească. Apoi, Dumnezeu le-a dat copiilor lui Israel, prin Moise, aceeași poruncă pe care o dă bisericii rămășiței din zilele din urmă, astăzi. Versetul 15 declară: „Și Domnul i-a spus lui Moise, 'Ce rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Israel să PORNEASCĂ ÎNAINTE'”. Când Dumnezeu spune să Mergem Înainte, trebuie să Mergem Înainte.

Totuși, copii lui Israel nu aveau viziunea de ansamblu. Ei uitaseră cum i-a condus Dumnezeu în trecut. Noi să nu uităm niciodată cum a condus Dumnezeu această mișcare Adventă în trecut și cum o va conduce El în viitor spre biruință, pentru gloria numelui Său și justificarea planului Său de salvare înaintea întregului univers. Suntem la finalul mării lupte și Dumnezeu ne spune să Mergem Înainte.

Dar ce au făcut copii lui Israel? S-au simțit prinși în capcană din cauza deșertului din dreapta, muntelui din față, a Mării Roșii care era în stânga și armatei egiptene care se apropia din spate. Au eșuat să-și pună încrederea în puterea lui Dumnezeu. Tot ceea ce puteau să vadă erau obstacolele.

Nu știi ce obstacole ai în față astăzi. Nu știi cu ce obstacole crezi că se confruntă astăzi biserica. Oricare ar fi acestea Dumnezeu are o cale de rezolvare atât pentru fiecare dintre noi personal, cât și pentru biserică, dacă proclamăm harul Său.

Ce obstacole întâmpinați Sabatul acesta?

1. Întâmpinați:

Munți de îndoieli cu privire la Biblie?

O mare de interpretări liberale ale Cuvântului lui Dumnezeu?

Armata de confuzie spirituală?

Dumnezeu ne asigură că noi suntem o națiune sfântă, un popor deosebit - MERGEȚI ÎNAINTE

2. Vă confrunțați cu:

Munți de dificultăți financiare?

O mare de conflicte familiale și personale?

Forțe de schimbări sociale negative?

Domnul ne încurajează, MERGEȚI ÎNAINTE, voi sunteți poporul meu ales.

3. Sunteți înconjurați de:

Munți de neînțelegeri?

O mare de neliniște și confuzie acasă/la muncă/la biserică/în societate?

Forțe de conflict emoțional și neîncredere?

Dumnezeu ne îndeamnă : MERGEȚI ÎNAINTE indiferent de circumstanțele în care vă găsiți. Dumnezeu are un drum înainte.

Inspirația ne spune, „Dumnezeu, în providența Sa, i-a dus pe evrei pe munte ca într-o fortăreață înaintea mării, pentru ca EL să-și poată manifesta puterea prin eliberarea lor și, în mod evident, ca să umilească mândria opresorilor lor. Ar fi putut să-i salveze în orice alt fel, dar a ales această metodă pentru a le pune la încercare credința și a le întări încrederea în El.”

Acela a fost momentul în care Dumnezeu a făcut, așa cum va face și astăzi, una dintre minunile sale spectaculoase. Versetele 19 și 20 din Exod 14 ne relatează faptul că norul protector al lui Dumnezeu s-a mutat din fața israeliților în spatele lor, pentru a-i proteja de armata egipteană. Pentru israeliți norul era un potop de lumină dar pentru egipteni era un zid de întuneric.

Versetul 21 ne spune că Moise și-a întins mâna deasupra mării și Dumnezeu a creat instantaneu autostrada din Marea Roșie. Norul i-a reținut pe egipteni în timp ce israeliții au înaintat, prin credință, de-a lungul mării. Puteți să vă imaginați emoția celor mai mult de un milion de oameni care păseau în mare pe un drum uscat? Închipuiți-vă încântarea copiilor care priveau peștii înotând, ca într-un acvariu!

Pana inspirată descrie scena într-un limbaj convingător, „ Marea lecție predată aici este pentru toate timpurile. Viața creștină este deseori amenințată de pericole și datoria pare greu de îndeplinit. Imaginația creează o ruină dezolantă înainte și sclavie sau moarte în spate. Totuși vocea lui Dumnezeu vorbește clar, MERGEȚI ÎNAINTE. Ar trebui să ascultăm această poruncă chiar dacă ochii noștri nu pot să penetreze întunericul, chiar dacă simțim apele reci la picioare. Obstacolele care împiedică progresul nostru nu vor dispărea din fața unui spirit șovăitor, care se îndoiește.”

Deci, frați și surori, priviți la Dumnezeu nostru cel Atotputernic care poate să vă ocrotească prin orice ar fi să întâmpinați în viitor. Să nu vă pierdeți niciodată totala voastră încredere și credință în El. Să ascultați întotdeauna de porunca Lui, MERGEȚI ÎNAINTE.

După ce israeliții și-au îndeplinit misiunea lor orânduită de cer de a trece prin Marea Roșie, egiptenilor le-a fost permis să-i urmărească. Totul era conform planului lui Dumnezeu. Dumnezeu are un plan și pentru viața ta și pentru această biserică. Să nu te îndoiești niciodată de destinul acestei mari mișcări Advente. Este în mâna lui Dumnezeu. El ne-a dat instruire profetică ca să cunoaștem apogeul mării controversate – Dumnezeu este Biruință!

Versetele 23-30 descriu incredibila priveliște a armatei egiptene urmărindu-i pe israeliți doar pentru a ne arăta cum Dumnezeu, în mod miraculos, a îndepărtat roțile de la care și a făcut apoi ca puternica Mare Roșie să înghită întreaga armată și să aducă biruința completă. Vedeți ce se întâmplă când „ ... stați pe loc și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul” (versetul 13). Versetul 31 ne relatează, „Israel a văzut mâna puternică pe care o îndreptase Domnul împotriva egiptenilor; și poporul s-a temut de Domnul și a crezut în Domnul și în robul său Moise.”

Exodul, cap.15, înregistrează cântecul mării victorii cântat de Moise și de copii lui Israel „... Voi cânta Domnului, căci Și-a arătat slava: a năpustit în mare pe cal și pe călăreț. Domnul este tăria mea și temelul cântărilor mele de laudă. El m-a scăpat. El este Dumnezeu meu, pe El îl voi lăuda. El este Dumnezeu tatălui meu, pe El îl voi preamări”.

Frați și surori ai mișcării Advente, suntem într-o călătorie impresionantă. Priviți doar la Dumnezeu pentru eliberare. Solul Domnului declară, „Calea pe care Dumnezeu ne conduce poate trece prin deșert sau mare, dar este o cale sigură”.

Puteți, bineînțeles, să fiți siguri că oriunde v-ar chema Dumnezeu, veți fi ispitiți de Satana să mergeți în altă direcție. Ori de câte ori Dumnezeu spune MERGEȚI ÎNAINTE, diavolul are pregătit, pentru voi, un pas înapoi. Dar prieteni, acum când stăm pe pragul căminului nostru veșnic, același Dumnezeu care a poruncit lui Israel să meargă înainte spre pământul făgăduinței și nu înapoi în Egipt, vă cheamă astăzi să mergeți înainte și nu înapoi.

Mergeți înainte, nu înapoi

Mergeți înainte, nu înapoi! Să nu cedați în fața ideii greșite, care are susținere chiar și în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, de a accepta un stil de închinare sau anumite metode evanghelice numai pentru că sunt noi și moderne. Trebuie să fim vigilenți și să testăm toate lucrurile conform cu autoritatea supremă a Cuvântului lui Dumnezeu și cu sfatul cu care am fost binecuvântați prin scrierile Ellenei G. White. Nu vă îndreptați spre mișcări sau megabiserici din afara Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, care vă promet succes spiritual bazat pe o teologie greșită. Depărtați-vă de practici spirituale nebiblice sau metode de formare spirituală înrădăcinate în misticism, așa cum sunt rugăciunea contemplativă, rugăciunea centrată și mișcarea bisericii emergente, prin care sunt promovate. Uitați-vă în INTERIORUL Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, la pastori, evangheliști, învățători biblici, conducători și directori de departamente umili care pot să ofere metode și programe evanghelice bazate pe principii biblice solide și pe „Tema Marii Lupte”.

Mergeți înainte, nu înapoi! Folosiți închinarea centrată pe Hristos, bazată pe Biblie și practici muzicale, în serviciile bisericii. Deși înțelegem că serviciile de închinare și culturile variază în diferitele părți ale lumii, nu mergeți înapoi la modelele păgâne confuze unde muzica și închinarea devin așa de centrate pe emoție și experiență încât se pierde accentul pus pe Cuvântul lui Dumnezeu. Toată închinarea noastră, indiferent cât de simplă sau complexă ar fi, trebuie să realizeze doar un singur lucru: să-L înalțe pe Hristos și să coboare eul. Metodele de închinare care înalță performanța și eul ar trebui înlocuite cu o reflecție simplă și directă a unei abordări biblice, centrată pe Hristos. Este imposibil s-o definești în amănunțime, dar când citești în Scriptură despre sfințenia prezenței lui Dumnezeu, Duhul Sfânt te ajută să distingi între ce este bine și ce este rău.

Mergeți înainte, nu înapoi! Stați pentru adevăr chiar dacă ar cădea cerurile. Nu cedați în fața teologiei liberale sau fanatice care smulge Cuvântul lui Dumnezeu de pe stâlpii adevărului biblic și de la reperele credinței Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Nu vă lăsați clătinați de orice capriciu al „noii” teologii sau a unor hărți temporale complicate, care pretind că explică în amănunțime concepte neobișnuite sau obscure, dar care au puțin de a face cu misiunea și teologia noastră de ansamblu. Credințele biblice istorice ale Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea nu vor fi mișcate. Temelia biblică va rămâne sigură până la sfârșitul timpului. Ascultați ce ni se spune în *Selected Messages (Mărturii selectate)*, volumul I, paginile 207-208, „Care este influența care-i va face pe oameni, în această fază a istoriei noastre, să lucreze într-un mod ascuns dar puternic pentru a distrage baza credinței noastre - temelia care a fost pusă la începutul lucrării noastre prin studiul cu rugăciune al Cuvântului și prin revelație?... Noi suntem poporul lui Dumnezeu care păzește poruncile... Fiecare val de erezie a fost adus asupra noastră să ne împovăreze, să ne întunece mințile în ceea ce privește învățarea Cuvântului – mai ales referitor la slujirea lui Hristos

în sanctuarul din ceruri și solia Cerului pentru aceste zile din urmă, așa cum ne este dată prin îngerii din capitoul 14 al Apocalipsei. Adventiștilor de Ziua a Șaptea li s-au transmis solii de multe feluri pentru a lua locul adevărului care a fost, punct cu punct, căutat prin studiu cu rugăciune și întărit prin puterea făcătoare de minuni a lui Dumnezeu. Dar credințele care ne-au făcut ceea ce suntem trebuie păstrate, și vor fi păstrate, așa cum a transmis Dumnezeu prin Cuvântul Său și prin mărturia Spiritului Său. El ne cheamă să ținem cu fermitate și credință la principiile fundamentale, care se bazează pe o autoritate de necontestat.”

Mergeți înainte, nu înapoi! Stați tari pentru Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum îl citim și îl înțelegem în mod literal. Bineînțeles, trebuie să recunoaștem întotdeauna cu umilință că suntem limitați, creaturi căzute care păzesc lucrările unui Dumnezeu Atotputernic și infinit. Sunt lucruri, în cele două mari cărți ale lui Dumnezeu, natura și Scriptura, pe care nu le înțelegem pe deplin. De fapt, ni se spune că jertfa lui Isus va fi „știința și cântecul celor răscumpărați de-a lungul veacurilor nesfârșite ale eternității.” Dar ceea ce Domnul, în mila Sa, ne-a transmis într-un limbaj clar, pentru a fi acceptat ca atare, pur și simplu pentru că El a spus-o, nu trebuie umbrit de scepticism. Nu mergeți înapoi să interpretați greșit primele 11 capitole ale Genezei sau alte pasaje ale Scripturii, ca alegorice sau doar simbolice. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, așa cum am afirmat din nou săptămâna aceasta, într-o manieră copleșitoare, învață și crede în raportul biblic al unei creațiuni recente, de șase zile literale, consecutive, de 24 de ore. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea nu-și va schimba niciodată poziția sau credința în această doctrină fundamentală. Dacă Dumnezeu nu a creat lumea în șase zile literale și nu a binecuvântat ziua Sabatului, de ce ne închinăm Lui astăzi, în acest Sabat al zilei a șaptea, ca Adventiști de ZIUA A ȘAPTEA? A interpreta sau a înțelege greșit această doctrină înseamnă a nega Cuvântul lui Dumnezeu și a nega chiar scopul mișcării Adventiste de Ziua a Șaptea, ca biserica rămășiței lui Dumnezeu, chemată să proclame întreita solie îngerească cu puterea Duhului Sfânt. Nu mergeți înapoi la evoluția ateistă sau teistă, mergeți înainte la înțelegerea profetică că loialitatea față de Dumnezeu, Creatorul și Mântuitorul, se dovedește prin păzirea Sabatului zilei a șaptea ca și caracteristică distinctivă a poporului lui Dumnezeu în chiar zilele din urmă. Membri ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, cereți socoteală conducătorilor, pastorilor, bisericilor locale, educatorilor, instituțiilor și organizațiilor administrative de standardele cele mai înalte ale credinței bazate pe o înțelegere literală a Scripturii. Folosiți resursele speciale, cum ar fi noua carte de hermeneutică a Institutului de Cercetări Biblice, care ne ajută să înțelegem modul corect de a interpreta Scripturile.

Citim din nou în *Selected Messages (Mărturii selectate)*, volumul I, pagina 170, „Trebuie să fim atenți să nu interpretăm greșit Scripturile. Învățăturile clare ale Cuvântului lui Dumnezeu nu trebuie să fie așa de spiritualizate încât realitatea să fie pierdută din vedere. Nu forțați sensul frazelor biblice în efortul de a scoate la iveală ceva ciudat pentru a mulțumi imaginația. Luați Scripturile așa cum sunt scrise”

Îl laud pe Domnul că Nancy și cu mine am fost crescuți de părinți evlavioși. În nici unul

din căminele noastre nu am auzit vreun cuvânt nepotrivit despre Biblie sau Spiritul Profetic. Am fost amândoi crescuți să ne temem de Domnul și să respectăm Cuvântul Său.

Acum câteva săptămâni, mi-am pierdut în timpul unei călătorii, Biblia mea subliniată. Deși o prețuiam foarte mult și sunt trist că nu o am cu mine astăzi, îl laud pe Domnul că nu am pierdut Cuvântul lui Dumnezeu. Nici voi nu ați pierdut Cuvântul lui Dumnezeu! Îl aveți în mâini fie în formă printată fie pe iphone, ipad sau pe un alt aparat electronic. Să nu considerăm că libertatea pe care o avem să citim și să studiem Cuvântul lui Dumnezeu, este ceva natural, garantat. Ellen G. White a vorbit cu tristețe despre Biblie, în 1909, la ultima ei apariție publică la o Sesiune a Conferinței Generale. După ce și-a încheiat mesajul a părăsit platforma, s-a întors apoi ținând o Biblie mare și cu mâini tremurânde a prezentat-o adunării și a spus, „Frați și surori, vă recomand această carte”. Astăzi, dragi frați și surori ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, trebuie să stăm fermi pe fundația zidită de Scriptură. Ca și popor al lui Dumnezeu, „popor al cărții”, să citim Biblia, să trăim Biblia, să învățăm Biblia și să predicăm Biblia cu toată puterea de sus.

Mergeți înainte, nu înapoi! Permiteți Scripturilor să fie propriul lor interpret. Biserica noastră folosește de mult timp metoda istorico-biblică de înțelegere a Scripturii, permițându-i Bibliei să fie propriul ei interpret – verset după verset, precept după precept. Totuși, unul dintre cele mai sinistre atacuri împotriva Bibliei vine din partea acelor care cred în metoda istorico-critică de explicare a Bibliei. Această abordare nebiblică a “înaltei critici” este un dușman de moarte al teologiei și misiunii noastre. Ea îl pune pe cercetător sau individ deasupra perspectivei clare a scripturilor și-i dă permisiunea nepotrivită de a decide ce anume percepe el sau ea ca adevăr, pe baza resurselor și educației criticului. Depărtați-vă de acest tip de abordare pentru că ea îi conduce pe oameni să se îndoiască de Dumnezeu și de Cuvântul Său. *Selected Messages (Mărturii selectate)*, volumul I, pagina 17-18, abordează exact acest subiect, „Când oamenii, cu judecata lor mărginită, consideră necesar să examineze scripturile pentru a decide ce este inspirat și ce nu, ei pășesc înaintea lui Isus pentru a-I arăta o cale mai bună decât aceea pe care ne-a condus El ... fie ca nici o minte sau mână să nu fie angajată în criticarea Bibliei ... prindeți-vă de Biblia voastră, așa cum stă scris, și încetați să-i puneți la îndoială validitatea. Ascultați Cuvântul și nici unul dintre voi nu va fi pierdut.”

Mergeți înainte, nu înapoi! Acceptați Spiritul Profetic ca pe unul dintre cele mai mari daruri date Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, nu numai pentru trecut dar și mai important, pentru viitor. În timp ce Biblia este supremă în estimarea noastră, autoritatea ultimă și arbitru final al adevărului, Spiritul Profetic ne oferă un sfat clar și inspirat pentru a ne ajuta în aplicarea adevărului biblic. Este un ghid trimis de cer pentru a instrui biserica în ceea ce privește modul în care să-și îndeplinească misiunea, este o explicație teologică sigură a Scripturii. Spiritul Profetic trebuie citit, crezut, aplicat și promovat. Nu se folosește ca o „bătă” pentru a-i lovi pe oameni în cap, ci trebuie privit și folosit ca o binecuvântare minunată pentru îndrumarea bisericii lui Dumnezeu în aceste ultime zile ale istoriei acestui pământ. Dați-mi voie să vă împărtășesc

convingerea mea că nu este nimic antic sau arhaic în legătură cu Spiritul Profetic. El este pentru astăzi și pentru mâine, până la revenirea lui Hristos.

Mergeți înainte

Membri ai bisericii rămășiței lui Dumnezeu, Domnul ne spune, pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, „Mergeți înainte”. Mergeți înainte în înălțarea lui

Hristos și proclamarea harului lui Dumnezeu. Mergeți înainte în prezentarea întregii solii îngerești. Mergeți înainte implorând reformă și redeșteptare. Mergeți înainte și urmați Biblia după cum stă scris. Mergeți înainte în citirea și ascultarea de sfatul Spiritului Profetic. Mergeți înainte în proclamarea veștii bune a mântuirii și a iminentei reveniri a lui Isus Hristos.

Harul lui Dumnezeu conduce oamenii peste tot în lume să „Meargă înainte”. Trebuie să ridicăm permanent pancarta evanghelismului public. Proclamarea harului lui Dumnezeu și a întregii solii îngerești îi schimbă pe oameni pretutindeni. Duhul Sfânt lucrează la inimile acelor care aud această prețioasă solie Adventă prin cuvintele voastre și mărturisirea voastră misionară - proclamarea harului lui Dumnezeu. Noi trebuie să integrăm lucrarea misionară în fiecare aspect al vieții noastre așa cum s-a făcut în multe locuri, incluzând marea diviziune a Americii de Sud, unde „evanghelismul integrat” este pur și simplu un mod de viață.

Un alt exemplu ne parvine din Diviziunea Euro-Asia. Cu câțiva ani în urmă Vasili era un ofițer de poliție din Moldova. El s-a convins de adevărul biblic și de această prețioasă solie Adventă și a dorit să fie botezat ca Adventist de Ziua a Șaptea. Când a istorisit familiei despre noua credință, tatăl și mama lui i-au spus că-l dezmoștenesc, fratele său că nu-l va mai considera frate, soția sa Galina că va divorța, iar comandantul de la poliție că nu-i va da sabatul liber.

Vasili s-a luptat în rugăciune cu Dumnezeu și a cerut ca El să-i dea un răspuns direct la rugăciune prin simpla deschidere a Bibliei la un text. Ce ar fi trebuit să facă? Și-a deschis Biblia și prin harul lui Dumnezeu ochii i-au căzut pe Matei 10:35-38, unde Isus explică cum cei din familia noastră pot fi dușmanii noștri, și unde spune că dacă-ți iubești tatăl sau mama mai mult decât pe Hristos, nu ești demn de El. Vasili s-a simțit călăuzit să asculte de porunca lui Isus de a-și lua crucea și a-L urma. A mulțumit lui Dumnezeu și a luat o decizie fermă. A mers la Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea și s-a botezat. Când i-a spus soției sale că a fost botezat aceasta l-a informat că are deja pregătite actele pentru divorț. Vasili nu s-a impacientat dar i-a spus că o

iubește. Crezând că socrii o vor sprijini în nemulțumirile ei, Galina l-a însoțit pe Vasili pentru a-și informa familia despre noutatea botezului. Dar spre surpriza ei, părinții și fratele lui Vasili i-au acceptat decizia fără să obiecteze.

Vasili a mers apoi la comandantul poliției, cu scrisoarea de demisie, explicând că a fost botezat. Ofițerul l-a întrebat „Ce este aceasta? Ia-ți liber o săptămână să te gândești la aceste lucruri”. După o săptămână Vasili s-a întors și a vrut din nou să demisioneze. În loc să-i accepte demisia comandantul poliției l-a promovat ca să nu mai aibă probleme din cauza sabatului.

Între timp, soția lui Vasili, Galina, a ajuns să aibă probleme foarte grave la serviciu unde lucra ca și casieră. Suma din ziua respectivă nu ieșea la socoteală și compania i-a imputat banii. La disperare ea l-a rugat pe Vasili să se roage pentru ea și el a chemat-o să se roage împreună pentru această problemă. În ziua următoare Galina a descoperit eroarea contabilă pentru suma corespunzătoare de bani. Vasili a invitat-o să-și predea inima lui Dumnezeu pentru că le-a răspuns la rugăciune, dar ea a refuzat.

Mai târziu mama Galinei s-a îmbolnăvit de cancer iar Vasili și Galina au vizitat-o și s-au rugat pentru ea. Ea a fost vindecată prin intervenția lui Dumnezeu. Inima Galinei s-a înmuiat și a mers direct la Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea și a fost botezată. Sunt foarte fericit să vă spun astăzi că Vasili Garascuic este acum trezorierul Uniunii Moldova și prin harul lui Dumnezeu Vasili și Galina sunt astăzi cu noi, aici. Vreți, vă rog, să vă ridicați? Să-l laudăm pe Dumnezeu pentru puterea salvatoare a harului Său!

Frați și surori, în acest dom din Georgia și peste tot în jurul lumii, să proclamăm harul lui Dumnezeu și întreita solie îngerească, prin puterea Duhului Sfânt. Suntem o biserică frumoasă și diversă, dar unită în Hristos și în această prețioasă solie biblică. Suntem o familie internațională, venită din toate părțile globului, proclamând harul lui Dumnezeu în timp ce „Mergem înainte” , uniți prin Duhul Sfânt și credințele noastre biblice fundamentale.

Ce solie prețioasă de dus lumii prin această mișcare Adventă a ultimelor zile - proclamarea soliilor primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, de a chema oamenii înapoi la adevărata închinare biblică față de Dumnezeu.

Ce Creator! Mântuitor! Mare Preot! Avocat! Prieten! Ce Dumnezeu!

Isus vine curând! Curând vom vedea în partea de răsărit a cerului un nor mic și negru, cât jumătate din pumnul unui bărbat. Acesta va deveni din ce în ce mai mare și din ce în ce mai luminos. Tot cerul se va revărsa pentru acest apogeu al istoriei planetei. Printr-o minune cerească toți Îl vor vedea în același timp. Acolo, printre milioanele de îngeri, va fi Acela pe care l-am așteptat, nu umilul și zdrobitul Miel, nu Marele Preot, ci Regele Regilor și Domnul Domnilor, Isus Hristos, Mântuitorul Nostru. Vom privi în sus și vom spune „Acesta este Dumnezeul pe care îl așteptam”. Hristos va privi în jos și va spune, „Bine robi buni și credincioși, intrați în bucuria

Stăpânului vostru” și ne vom înălța să-L întâlnim pe Domnul în văzduh, pentru a merge acasă cu El pentru totdeauna ... extraordinarul final al călătoriei Advente.

Dacă dragostea minunată a lui Dumnezeu și planul lui de salvare – harul Său triumfător - a atins inima voastră și doriți să vă reînnoiți legământul cu El și cu misiunea Adventistă de Ziua a Șaptea, iar când vă veți întoarce acasă să proclamați harul Lui, dacă vreți să cereți redeșteptare și reformă în viața voastră și a bisericii, tânjiți după prezența Duhului Sfânt și a Ploii Târzii când proclamați Harul lui Dumnezeu, sunteți dispuși să proclamați întreita solie îngerească altora, și să vă puneți viața și mărturia personală în mâinile Mântuitorului nostru Atotputernic, Marelui nostru Preot și Regelui care vine pentru a face față judecății prin sângele, meritele, mila și harul Său... dacă doriți să-i cereți cu umilință Domnului să vă controleze viața și să vă ajute să proclamați harul său în aceste ultime zile ale istoriei acestui pământ, vă invit să vă ridicați în picioare chiar acum și să rămânem în această poziție, în liniște, în semn de predare față de El.

Vă invit să acceptați harul minunat al lui Hristos în viața voastră, să vă reînnoiți predarea față de El și față de această mare mișcare Adventă, să proclamați harul lui Dumnezeu și să-I cereți Domnului să ajute această biserică să „Meargă înainte”. Haideți să-l căutăm pe Dumnezeu prin rugăciune înainte să cântăm imnul nostru și să primim binecuvântarea finală. Vă invit să rămâneți în picioare și să vă întoarceți spre persoana de lângă voi sau din spatele vostru și în rugăciune umilă, din inimă, să-l implorați pe Dumnezeu pentru redeșteptare și reformă, ca Duhul Sfânt să poată conduce biserica rămășiței lui Dumnezeu în timp ce „Mergem înainte”, proclamând harul lui Dumnezeu și întreita solie îngerească. Să ne rugăm împreună.

(Ted încheie cu o scurtă rugăciune, după câteva momente în care oamenii s-au rugat împreună, și cere adunării să rămână în picioare pentru a cânta imnul acestei sesiuni a Conferinței Generale)

Ted N. C. Wilson, Președintele Conferinței Generale

6-28 - 2010

Traducere: Angela Tămășan